

gen er begyndt — thi da er det ganske vist overladt til den ærede Ordfører —, og saa var jo Forudsætningen tilstede. Men der er imidlertid ogsaa Mulighed for, at Ordføreren bliver staaende ved sit Forslag, og at Endringsforslaget af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds ikke bliver vedtaget, og at saaledes Ordføreren's Forslag kommer selvstændigt til Afstemning. Det er med Hensyn dertil, at jeg troer at maatte tillade mig et Par Bemærkninger, da netop min Anskuelse om dette Forslag er noget egen og forskjellig fra flere andre Medlemmers. Der er blevet talt en heel Deel om Forslagets Historie; dengang dette skeete af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) viste der sig nogen Misforståelse, og jeg skal derfor vogte mig for at bruge Udtryk, som kunne give Anledning til det samme, men jeg troer dog, at alle de ærede Medlemmer — den ærede Ordfører inclusive — maae være enige i, at dets Historie er høist besynderlig. Jeg vil paa ingen Maade lægge noget Ord deri, men jeg troer dog, at det er betegnende, naar man om det siger, at det er blevet født i Dølgemaal, idetmindste blev det meget tidligt forskudt af sin naturlige Fader, og derefter fundet og optaget af Rigsdagsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (G. Winther). (Efterbemærkning: Det er aldrig blevet forskudt af mig!). Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds erklærede i Udvalget, at han havde „fundet“ det og derpaa bragt det ind. Det er altsaa meget hurtigt blevet forladt af sin Fader, og jeg troer, at, hvis Faderen dengang havde havt en meget stærk Faderkærlighed til det, saa havde han, selv med de 4 eller 5 Vidner, som vare tilstede ved dets Fødsel, ført det til Daaben. (Efterbemærkning: Det er ikke nødvendigt!). Ja, jeg slutter fra min egen Faderkærlighed. Dette Forslag er altsaa unægtelig kommet ind ved 2den Behandling, ikke introduceret af den ærede Ordfører, men af den, som erklærede at have fundet det paa Veien, og det mødte da vistnok her en noget ublid Behandling, især af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), saa at det hurtigt blev taget til-

bage, og først, da den ærede Ordfører antog, at det var slaaet ihjel, fandt han sig kaldet til at sende nogle Faderord efter det; jeg troer, at man ved at eftersee Tidenden vil finde, at det forholder sig saaledes. Derefter gik Forslaget over til Udvalget, men kom ikke til at spille nogen videre Rolle i samme, det kom slet ikke til Forhandling i Udvalget, og blev heller ikke Gjenstand for Forhandlingerne med Ministeriet. Det forekommer mig, at man med Rette kan kalde alt dette meget uheldigt, thi Forslaget har jo saaledes ikke kunnet blive Gjenstand for den Overveelse, som man maatte ønske et Forslag, der skulde bane den endelige Vej til en Overenskomst. Men, uagtet jeg har denne Anskuelse, saa erkjender jeg tillige, at den, idetmindste for mig, ingenlunde kan være afgjørende; jeg har for mit Vedkommende overveiet dette Forslag saa nøie og saa omhyggeligt som muligt, og jeg maa tilstaae, at efter den samvittighedsfuldste Overveelse har jeg fundet, at man har gjort det høilig Uret ved mange af de Bemærkninger, man har gjort imod det. Saaledes maa jeg nødvendigvis erklære som min bestemte Overbeviisning, at det paa ingen Maade kan siges, at man, ved at gaae ind paa dette Forslag, skulde moralisk have opgivet Rettigheden for den sidste eventuelle Rigsdag til at forlange Oplysning om Fællesforfatningen, inden den skrider til at vedtage Forandringerne i Grundloven. Jeg troer, at det er godt, at dette, idetmindste fra deres Side, som dele denne min Anskuelse, bliver meget stærkt og bestemt udtalt; thi jeg troer sandelig ikke, at det var noget Gode, om det, hvis dette Forslag skulde blive vedtaget, fik det Udseende ved vægtige Stemmers Udtalelse, som om denne Rigsdag havde sendt den Hilsen til den sidste Rigsdag, at man her moralisk havde opgivet dens Ret. Det ligger jo nemlig i Forslaget, at den danske Grundlov, i hele det Omraade, som den for Diebliffet har, med den Competence og Myndighed, som den har, bliver bestaaende, lige indtil at denne sidste Rigsdag, som ved Lov skal bestemme det, tager Beslutning om Opgielsen af det, som endnu maa erkjendes at høre under dens Omraade, men som da skal gaae over i Fælles-